

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **R. F.**, bývajúceho v N., proti žalovanému **M. K.**, bývajúcemu v N., zastúpenému Mgr. **O. F.**, advokátom v S., **o zaplatenie 25 891,26 €**, vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 15 C 59/2004, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 31. júla 2012 sp. zn. 6 Co 59/2012, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Nitra uznesením zo 16. januára 2012 č.k. 15 C 59/2004-1194 opravil odôvodnenie rozsudku Okresného súdu Nitra z 29. apríla 2004 č.k. 15 C 59/2004-58 tak, že na prvej strane v prvom odseku v piatom riadku má byť správne uvedený dátum „6.12.2002“ namiesto nesprávneho dátumu „16.12.2002“, na strane druhej v piatom odseku v jedenástom riadku má byť správne uvedený dátum „6.12.2002“ namiesto nesprávneho dátumu „19.11.2002“, na strane tretej v siedmom odseku v jedenástom riadku má byť správne uvedený dátum „4.12.2002“ namiesto nesprávneho dátumu „14.12.2002“ a na strane tretej v siedmom odseku v štrnástom riadku má byť správne uvedený dátum „4.12.2002“ namiesto nesprávneho dátumu „4.02.2002“. V ostatných častiach návrh žalovaného z 1. júna 2011 doručený Okresnému súde Nitra 7. júna 2011 doplnený podaním z 15. augusta 2011, ktorým žalovaný žiadal opravu rozsudku Okresného súdu Nitra z 29. apríla 2004 č.k. 15 C 59/2004-58 zamietol. Svoje rozhodnutie odôvodnil poukazom na § 164 O.s.p., keď mal súd za to, že návrh žalovaného na opravu rozsudku bol čiastočne dôvodný. Konštatoval, že došlo k chybe v písaní a preto návrhu v časti vyhovel (pokiaľ išlo o chyby v dátumoch) a vo zvyšku návrh

na vydanie opravného uznesenia ako nedôvodný zamietol.

Krajský súd v Nitre uznesením z 31. júla 2012 sp. zn. 6 Co 59/2012 potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej zamietavej časti výroku (§ 219 O.s.p.). V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že z obsahu spisu vyplýva, že návrhom doručeným Okresnému súdu Nitra 7. júna 2011 sa žalovaný domáhal vydania opravného uznesenia vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Nitra z 29. apríla 2004 č.k. 15 C 59/2004-58. Na základe výzvy súdu prvého stupňa svoj návrh doplnil a požadoval vydanie opravného uznesenia, pretože v rozsudku boli chyby v dátumoch. Potom žiadal opravu na strane 2, odsek 6 riadok 6, kde malo byť chybné napísané „nevrátil“, správne malo znieť slovo „vrátil“ a na strane 4 odsek 1 súd chybné nepočítal sumu 100 000,-- Sk, preto namiesto sumy 66 000,-- Sk malo byť správne uvedené 0,-- Sk. Na základe takto podaného návrhu súd prvého stupňa sčasti návrhu vyhovel (pokiaľ išlo o chyby v dátumoch) vo zvyšku návrh na vydanie opravného uznesenia zamietol. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa správne v časti návrh na vydanie opravného uznesenia zamietol, pretože žalovaný sa v podstate domáhal zmeny rozsudku súdu prvého stupňa vo veci samej, čo je v rozpore s účelom § 164 O.s.p.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie. Navrhol uznesenie krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Dôvodnosť dovolania vyvodzoval z § 241 ods. 1 písm. c/ O.s.p. Uviedol, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný. Poukázal na to, že odvolací súd pochybil, negoval objektívne skutočnosti a relevantné listinné dôkazy, ktoré mal k dispozícii priložené v spise.

Žalobca sa k dovolaniu žalovaného nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci rozhodol odvolací súd uznesením. Dovolanie je prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností [§ 109 ods. 1 písm. c/] na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Napadnuté uznesenie odvolacieho súdu nevykazuje znaky vyššie uvedených uznesení, preto dovolanie podľa § 239 O.s.p. nie je prípustné.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť skúmať, či napadnuté rozhodnutie nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. (§ 242 ods. 1 O.s.p.), zaoberal sa dovolací súd otázkou, či konanie netrpí niektorou z nich. V zmysle § 237 O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Dovolateľ vady v zmysle § 237 O.s.p. nenamietal a tieto nezistil ani dovolací súd.

V dovolaní sa ako dovolací dôvod uvádza § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. (nesprávne právne posúdenie).

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav.

O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantným dôvodom, samo osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia).

Vzhľadom na uvedené možno zhrnúť, že v danom prípade prípustnosť dovolania nemožno vyvodiť z ustanovenia § 239 O.s.p., ani z ustanovenia § 237 O.s.p. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolanie odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa uznesením odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní úspešnému žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalovanému, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky mu však trovy dovolacieho konania nepriznal z dôvodu, že nepodal návrh na ich priznanie (§ 151 ods. 1 O.s.p.), navyše žalobcovi ani žiadne trovy v dovolacom konaní nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. januára 2013

JUDr. Jozef Kolcun, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová